

нобогъ или Чортъ. Сварохъ ималъ два сына: богъ Слънце и богъ Огънь; по нѣкой басни тѣмъ ся придружява и третій братъ Мѣсяцъ и сестра Зорница.

Что-то ся мыслило за Свароха, то ся подновило и за богъ Слънце та и него познавали и като благотворенъ богъ — Лѣтне Слънце и като поразитель богъ — Зимно Слънце. Богъ Слънце влададъ на годинѫ-тѫ, него почитали подъ различны имена.

Като благотворенъ богъ, Руси-ти го наричали Дажд-богъ и Хорсъ или Кръсъ съ прѣзимѧ великий; като даровителъ на лѣтнѧ пашж и покровителъ на добытъка, наричали го Велесъ (Власъ), и го прѣставлявали съ воловскы рога, въ просто облѣкло и чашнѧ млѣко въ рѣкѣ-тѣ му. Крайлабески-ти Словени почитали тоя богъ подъ имѧ Триглавъ като господарь на небе-то, на землѧ-тѣ и на подземно-то и го прѣставлявали съ три главы; наричали го и Свѣтовидъ и като творецъ на четыре-тѣ годишни врѣмена го прѣставлявали съ четыре главы. Нѣкои по Крайлабески Словене го наричали и Яровидъ или Ютробогъ сир. богъ за пролѣтъ-тѫ и Бѣсомаръ сир. губитель на зимнай богъ. По нѣйдѣ си го познавали подъ имѧ Рановидъ или Руевидъ сир. богъ на рѣкѣ Руянѣ (Рейнѣ). Чесский Крѣтъ и Крайнскій Курентъ или Корантъ е пакъ сѣщій богъ слънце. Зимно-то слънце ся описва като богъ на смрть-тѫ и ся наричаялъ Бѣсъ; тоя сѣщій богъ въ нѣкай русски приказкы ся срѣща подъ имѧ безсмертный Костей, кой-то всяка година ся подновява, а у нѣкои Словены ся срѣща подъ имѧ Змѣй.

Вторый Свароховъ сынъ Огънь, показвалъ прывѣ